

Молијер, Уображени болесник
Факултет уметности Универзитета у Приштини –
Звечан–Косовска Митровица

III година глуме – испитна представа Глуме 6
 Шеф класе: Милан ПЛЕЋАШ, ред. проф.
 Асистент: Немања САВКОВИЋ

Реанимирани Молијер

Студенти III године глуме Факултета уметности Универзитета у Приштини дошли су на Позорје младих са Молијеровим *Уображеним болесником*, комадом који је ефектно и на забаван начин представио таленат ове групе младих глумаца из класе проф. Милана Плећаша.

Иако су нагињали класичном извођењу, студенти су успели да проникну у нијансе оригиналног текста и оплемени и очовече ове, готово карикатурне ликове. Тако бисмо морали одмах споменути **Уроша Милојевића** у улози Аргана, болесника кога је Милојевић препознао не само као несигурног и склоног манипулацијама већ и као непоправљиво инфантилног, а играо га је и са дозом модерног сензибилитета. Његове сцене са **Иваном Павловић** која је тумачила лик Белине, „зле“ маћехе која га мајчински тетоши и наводи

да јој остави наследство, неретко су наилазиле на смех публике. Белинин хоштаплерај транспарентан је свима осим Аргану, па је Павловићева промишљено њу играла као карикатуру из некаквог цртаног филма, крећући се по сцени жустро и реагујући тако широко да би човек помислио да игра пред глумцима публиком, што је умногоме допринело комичним елементима њене игре.

С друге стране, **Светлана Миленковић** била је сведенија и суптилнија у кључној улози Тоанете, собарице која вуче конце „из сенке“. Она је најмање уложила у слепстик, а њене дијалоге са Милојевићем карактеришу промишљени, ненаметљиви и духовито одиграни фазони који су унапредили иначе класично постављену представу. Од Тоанетиног уплитања зависили су Анжелика (**Тамара Томановић**) и Клеант (**Филип Радивојевић**). Иако је њихова улога у представи првенствено била да фигурирају између хаоса и манипулација, они су добили прилику да певају и упаре њихову арију

у успелу сцену физичке комедије која је изазвала аплауз. У варијацији на Молијеров текст, Аргана је покушала памети да дозове његова сестра, коју је у ефектном наступу играла **Катарина Орландић**. Њен утицај на брата занимљиво је био решен сценом хипнозе, а улогу је играла готово као тореадор, ескивирајући и наводећи Аргана као збуњеног бика. Ово сјајно решење подвукло је недостатак ауторитета Молијеровог хипохондра и допринело грађењу лика.

Представу су заокружили **Стеван Јовановић** и **Богдан Милојевић** као отац и син из лекарске бранше. Милојевић је био посебно духовит као нежељени и неспретан удварач са докторском дисертацијом, а забавна је била и његова заједничка игра са Јовановићем у сцени „медицинског прегледа“ несрећног Аргана. Коначно, представу је заокружила и изненадна (и изненађујућа!) појава **Стефана Младеновића** у улози прертвртог лекара Пиргона који, попут неког гротескног Бартоновог лика, бесни на Аргана што овај не прихвата његов лек. Младеновићев инспирисан говор изазвао је смех и аплауз.

Непретенциозним и духовитим извођењем студенти глуме са Универзитета у Приштини на себи специфичан начин поиграли су се текстом и ликовима, и тек уз понеку „дрвено“ изговорену реплику дали нам још једну интерпретацију, на Позорју младих свеprisутног Молијера. Предани аплауз публике и смех у гледалишту сугерисали су да су глумци у својој намери успели и да је *Уображени болесник* још једном успешно реанимиран.

Никола СТЕПИЋ

